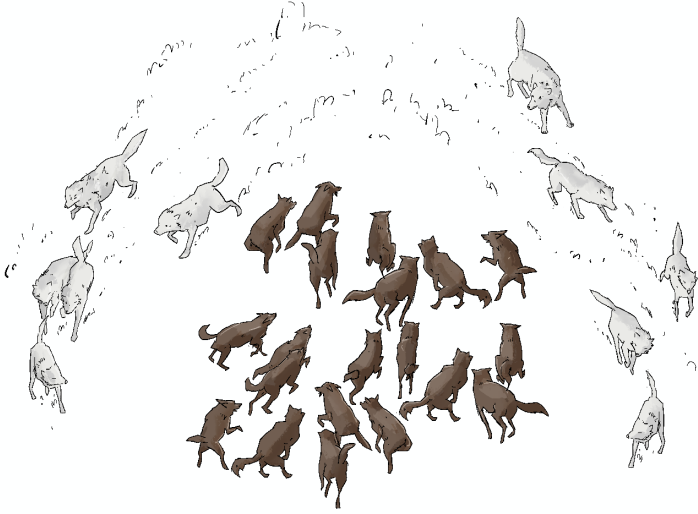

BOZKURT DESTANI

HASAN ERİMEZ

RESİMLEYEN
SELÇUK ÖREN

otukennesriyat

YAYIN NU: 2350
ÇOCUK / GENÇLİK: 86

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-970-1

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Ayşegül Petek

Düzeltili: Tunahan Okur

Grafik Uyarlama: Damla Acar, Ceyhun Durmaz

Baskı: Pelikan Basım Matbaa ve Ambalaj Sanayi Tic Ltd Şti
Kayabaşı Mah. Ulubatlı Hasan Cad. Nu: 2H, İç Kapı Nu: 19
Başakşehir-İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55
Sertifika Nu: 40619

İstanbul-2026

Kitabın bütün yayın hakları Ötügen Neşriyat A.Ş.'ye aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği
akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Hasan Erimez: 1989 yılında Adana’da doğdu. Anadolu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi. *Demirdağın Kurtları* (2015), *Kutlu Kağanlık* (2016), *Bin Yılın Göçü: Alplar Çağı* (2017), *Bin Yılın Göçü: Gaziler Çağı* (2018), 5 ciltlik *Temirku* serisi (2019), *Evvel Zaman Öyküleri* (2021), *Denizler Aslanı* (2023) adlı romanları kaleme aldı. Sinema ve diğı alanında da faaliyet gösteren yazar *Diriliş Ertuğrul*, *Uyanış Büyük Selçuklu*, *Kuşlarla Yolculuk*, *Barbaroslar Akdeniz’in Kılıcı*, *Kudüs Fatih* *Selahaddin Eyyubi* dizilerinin senaryolarını yazdı. Edebî faaliyetlerinin yanı sıra hâlâ sinema ve diğı alanındaki pek çok projenin senaristliğini yapmaya devam etmektedir.

Selçuk Ören: 1985 yılında İstanbul’da doğdu. 2014 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’nden mezun oldu. 2011 yılından beri çeşitli reklam ajansları, yayınevleri ve yapım şirketleri için illüstrasyon, çizgi roman ve animasyon filmler üretmektedir.

2014 yılında yazıp çizdiği ilk çizgi romanı *Şehzade Yangını* yayımladı. 2022 yılında yazıp yönettiğı ilk kısa filmi *The Maze*, 50’den fazla ulusal ve uluslararası film festivalinde gösterildi ve ödüller kazandı.

BOZKURDUN ÇAĞRISI

Yüzlerce yıl önceydi. Türkler, Asya'daki ana yurtlarında yaşıyorlardı. Dağlarından demir çıkarıyor, dünyanın en sağlam demir eşyalarını onlar yapıyordu. En hızlı ve en güzel atları onlar yetiştiriyordu. En güçlü savaşçılara sahiplerdi. Adım attıkları her diyarı fethe ediyorlardı. Fethettikleri her yere kurt başlı sancaklarını dikiyorlardı. Türkler, gücün ve zenginliğin doruklarındaydı. Fakat etraflarındaki düşmanları da onların bu gücünü ve zenginliğini kıskanıyordu. Bir gün onlara saldırmak için fırsat kolluyorlardı.

Türk yurtlarına sert bir kış gelmişti. Her taraf bir adam boyu karla kaplıydı. Kimse bir yere kıpırdamıyordu. İnsanlar çadırlarından, hayvanlar da ahırlarından dışarı adım atamıyordu.

Böyle kış akşamlarında ihtiyarlar, çocukları toplayıp hikâye anlatırlardı. O akşam da obanın bilge ihtiyarı Akçakoca, çocukları çadırında toplamıştı. Dışarıda kar fırtınası uğulduyordu. Çadırın ortasında güröl güröl ateş yanıyordu. Çocuklar ateşin etrafına dizilmişti. Merakla Akçakoca'yı dinliyorlardı. Akçakoca onlara bozkurdu anlatıyordu:

“Bozkurdun gök rengi tüyleri, gök rengi yelesi vardır. Çünkü o Tanrı’nın yarattığı en özel hayvandır. Bozkurt biz Türkler için kutludur. Zorda kaldığımızda yardım eder. Bize yol gösterir. Bozkurdun her uluması Türklere bir işarettir. Onun her ulumasına kulak vermek gerek. Her işaretine uymak gerek.”

İçlerinde Uraz adlı bir çocuk vardı. Uraz, yedi yaşındaydı. Fakat yaşına göre çok atılgan, çok cesur bir çocuktü. Her şeyi merak edip araştırır, her şeyi öğrenmek isterdi. Bozkurt da onu meraklandırmıştı. Akçakoca’ya sordu:

“Peki neden bizim için kutlu olan hayvan bir kurttur? Neden başka hayvan değildir?”

Akçakoca gülümseyerek cevap verdi:

“Tanrı, Türk ile kurdu aynı ruhla yaratmıştır. Biz Türkler bozkırlarda yaşarız. Kurtlar da bozkırın en güçlü hayvanıdır. Ayrıca huylarımız da birbirine benzer. Kurtlar esaret altında yaşayamaz. Esir olmaktansa ölmeyi seçerler. Biz Türkler de esir olmaktansa ölmeyi şeref sayarız. Kurtlar sürülerine çok bağlıdır. Beraber avlanır, beraber yaşarlar. Biz Türkler de birbirimize çok bağlıyız. Beraber savaşıır, beraber yaşarız. Kurtlar nasıl avlanırsa biz de düşmanlarımızla öyle savaşıırız. Hayvanlar içinde kurt neyse, insanlar içinde de Türk odur. Bozkurt ise kurtların en görkemli, en kutlu olanıdır.”

Uraz merakla bir soru daha sordu:

“Peki bozkurdu nasıl görebiliriz?”

Akçakoca yine gülümseyerek cevap verdi:

“Bozkurt ne zaman isterse o zaman ortaya çıkar. Ama seçtiği kişilere gösterir kendini. Ancak o kişiler bozkurdun geldiğini anlar. Bozkurt bir gün seni seçerse onu ulumasından tanırırsın. O zaman da görebilirsin.”

Akçakoca bozkurdu anlatmayı bitirdikten sonra çocuklar kendi çadırlarına dağıldılar. Dışarıda kar fırtınası uğuldamaya devam ederken bütün oba derin bir uykuya daldı.

Gece epey ilerlemişti. Uraz da çadırında çoktan uykuya dalmıştı. Anasıyla babası çadırın diğer bölümünde yatıyorlardı. Uraz uykunun en derin yerindeyken bir kurt uluması işitti. Birden gözlerini açıp doğruldu. Kurt uluması, kar fırtınasının uğultusuna karışıp yankılanıyordu. Bu daha önce işittiği kurtların ulumasına benzemiyordu. Daha gür ve daha görkemliydi. Uraz’ın aklına bozkurt geldi. Akçakoca bozkurt için “Kurtların en görkemlisi” demişti. Uraz, bu uluyanın bozkurt olduğunu hemen anladı.

Ani bir hareketle döşeginden fırlayıp anasıyla babasına bakmaya gitti. Onlar bozkurdu hiç duymuyormuş gibi uyumaya devam ediyorlardı. Çadırın eşiğini açıp dışarı baktı. Obada da hiç kıpırtı yoktu. Belli ki kimse bozkurdu duymuyordu. Bozkurdu tek duyan Uraz'dı. Akçakoca'nın sözleri aklına geldi. Şöyle demişti:

“Bozkurt seçtiği kişilere gösterir kendini. Bir gün seni seçerse onu ulumasından tanırırsın.”

Demek ki bozkurt, Uraz'ı seçmişti. Uraz çok heyecanlanmıştı. Bozkurt neden kendisini seçmişti? Akçakoca'nın sözleri geldi yine aklına. Akçakoca şöyle demişti:

“Bozkurdun her uluması Türklere bir işarettir. Onun her ulumasına kulak vermek, her işaretine uymak gerek.”

Bozkurt, Uraz'ı çağırıyordu belli ki. Uraz bunu anlamıştı. Heyecanı iyice artmıştı. Kalbi küt küt atıyordu. Bozkurt ulumaya devam ediyordu. Uraz, bozkurdun yanına gitmek istiyordu. Fakat gecenin bu vaktinde tek başına çadırından çıkıp gitmek oldukça tehlikeliydi. Üstelik zifiri karanlıktı ve kar fırtınası ortalığı birbirine katıyordu. Fakat bozkurdun çağrısına uymamak da olmazdı. Böylesine büyük ve kutlu bir çağrıyı kaçırmak istemiyordu.

1. Bozkurt Türkler için neyi simgeliyor?

- A) Korkuyu
- B) Karanlığı
- C) Kut, güç ve yol göstericiliği
- D) Tehlikeyi

2. Akçakoca çocuklara hangi konudan bahsetmiştir?

- A) Eski Türk masallarından
- B) Bozkurdu ve onun anlamını anlatmıştır
- C) Çinlilerle yapılan savaşlardan
- D) Türk atalarının göçlerinden

3. Uraz gece hangi sesi duyunca uyanmıştır?

- A) Rüzgârın uğultusunu
- B) Bozkurdun güçlü ulumasını
- C) Yağmurun sesini
- D) Bir kuşun ötüşünü

4. Düşmanlar obaya saldırdığında Uraz ne yapmıştır?

- A) Onlarla savaşmıştır
- B) Bozkurdun peşine düşmüştür
- C) Saklanmıştır
- D) Kaçmış ve kurtulmuştur